

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 30 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnine in oznanila (inserate) vsprejema upravitelstvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 254.

V Ljubljani, v ponedeljek 6. novembra 1899.

Letnik XXVII

Črna zgodovina.

II.

Responde stulto iuxta stultitiam suam,
ne sapiens sibi esse videatur.

Iz knjige pregovorov.

Minulo je že več kakor štirinajst dni, odkar smo se bavili na tem mestu z Narodovim »zgodovinarjem«. V tem času smo vendar doživeli, da je završil svoje epohalno delo. Zadnjo soboto je poslal »mladi učitelj — bojevnik« svoj zadnji članek v svet, potem pa se je oddahnil od tega napornega dela in si ovenčal ponosno čelo z lovorjem zmage. — Pretekli teden, ko so članki za dalje časa prenehali, smo bili v velikem strahu, da je morda nemila usoda preprečila duševni užitek, ki se nam je obetal. Bali smo se že (to povemo bojevitemu g. učitelju na uho), da počivajo njegovi članki na dnu tistega požrešnega vredniškega koša, ki je pogoltnil že toliko nesmrtnih duševnih plodov, ali pa da leže morda celo kje globlje v tmini podzemeljskega tartara. Toda naš strah je bil prazen in nepotreben.

Vedeti bi bili pač morali, da nikdo na svetu ni vstanu spisati take neumnosti, da bi je »Narod« ne sprejel v svoje predale, ako le količkaj diši po liberalizmu.

Vzrok, da se nam je v preteklih tednih duhovito čtivo nevsmiljeno kratilo, je bil — boj o priliki občnega zbora kmetijske družbe. Saj pravi pregovor: inter arma silent musae. Zato tudi Klijjo ljubljenska liberalnega gosp. učitelja kar besede ni dobila.

Toda, ko je zmanjkalo zmagoslavnih spevov, napolnjevali so se »Narodovi« predali zopet z

»zgodovinskimi« članki. — Bojeviti učitelj v njih dokazuje svojo tezo: da je cerkev nasprotnica ljudske prosvete, iz zgodovine sedanjega stoletja.

Pij VII., »ki je bil 1814 priznan kot božji namestnik (od koga? Saj je vladal že od leta 1800!), je hotel zopet vpeljati moč duhovščine, kakor je bila prej. Zato je ljudstvo silil, da bi mislilo, kakor so mislili naši predniki pred 400 ali 500 leti (!)«.

Res »grandiozno (res), nadčloveško in skoraj neizpeljivo podjetje!« A še grandioznejše podjetje bi bilo, g. učitelj, siliti vas, da malo mislite, predno zapišete ali (bolje rečeno) prepisete take budalosti. V izvršitev svojega namena se je Pij VII. posluževal »reda jezuitov, katerega je papež Klemen XVI., kakor škodljivega in katoliški veri nasprotnega dne 21. julija 1773. za vedno in večno odpravil.«

Tu bi pripomnili, da je bilo doslej samo 14 papežev z imenom Klemen. Klemen XVI. torej doslej ne poznamo, temuč k večjemu Klemen XIV. Toda ta opomba le mimogrede, ker nam je znano, da se vi za take malenkosti ne brigate. Leo non capat muscas. — Tisti Klemen XIV. pa ni nikdar izjavil, »da je jezuitski red škodljiv in katoliški veri nasproten«. — Odpravil ga je vsled silnega pritiska francoskega in španskega dvora, ki so mu grozili z razkolom, ako se ne vda. In v buli »Dominus ac Redemptor noster« navaja v § 25 vzroke, ki so ga napotili, da je red razpustil; češ, da je potrebno zato, »da se povrne mir krščanstvu, in ker red v teh okoliščinah ne more tako uspešno delovati kakor nekdanj«. — Vaša trditev, g. »zgodovinar«, je torej laž, katero ste si

sami izmislili, ali pa (ker ne mislite itak nič) slepo prepisali!

Jezuitski red pa se ni povsodi odpravil. Ohranil se je na Pruskem, kjer je bil znani prostomislec Friderik II. njegov zaščitnik, in posebno na Ruskem, kjer je Katarina II. prepovedala objaviti papeževo bulo. Oba ta dva, Friderik II. in carica Katarina II., eden protestant in brezverec, druga zaščitnica razkolniške ruske cerkve, sta bila prepričana, da boljših vzgojiteljev mladine ne moreta dobiti, kakor so jezuitje. Zato sta se vstavljala razpustitvi tega reda. In ruski car Pavel I. je bil tisti, ki je prosil Pija VII., naj red zopet obnovi. — Nepristranejših prič za blagonsno delovanje jezuitskega reda pač ne moremo dobiti, kakor so ti trije! (Koniec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. novembra.

Grof Goluhovski in Poljak. Znano je, da je naš sedanjí zunanji minister grof Goluhovski rodom Poljak in da so ravno vsled tega poljska glasila zelo nerada pisala o njegovem delovanju v notranji in zunanji politiki, ter skušala vedno prikrivati njegove politične pogoške. V zadnjem času, odkar je padel Thunov kabinet, pa tudi poljski listi ne molče in brezobzirno kritikujejo njegovo delovanje tekom zadnjih dnij. Grofa Goluhovskega se dolži, da je on provzročil odpravo jezikovnih naredeb in da je on vzrok Thunovega padca. Trdi se namreč, da se je vladar le s težkim srcem udal nujnemu svetu voditelja zunanje politike, kateri je potem zahteval tudi Thunov kabinet kot žrtev za ohranjenje avstrijsko-

LISTEK.

Popevčice

milému narodu.

(Anton Hribar Korinjski. — II. zvezek. — V Celju 1899.
Tiskal Dragotin Hribar.)

Ime »popevčice« nam že pri prvem zvezku ni posebno ugajalo; tem manj pa smo zadovoljni z njim ob tem drugem snopiču, ki obsega eno samo dolgo pesem, namreč »Županovo Minko«. 165 strani dolga reč menda vendarle ni — »popevčica«! Toda pustimo to! Poglejmo in povejmo raje, kakšna je »Minka«.

Kmečko dekle je in kot tako prav povšeči sosedovemu Tinetu. Toda oče Puran, ki so prevzetni na svoj županski stolec, imeli bi radi učeno, gosposko hčer. Minka mora v mesto. Ondi se priuči gosposki kuhi ter — mestni ošabnosti. Prišedšo domov zasnuje Tine. Toda oče Puran in Minka, oba sta ene misli: da takovo dekle ni več za — kmeta. Tine vzame Cilko, Minka pa obsedi »takok«.

To je cela »pesem«. Preprosta snov — in kakoršna snov, taka tehnika, taka dikcija. Hribar nam odkrite izpovedi ne bo zameril: Poezije ni v celem zvezku nič. On sam to gotovo najbolje

ve. A kaj pa je potem hotel z »Županovo Minko«? Kaj je hotel? Po moji misli: kratkočasiti je hotels svojim pristno-kmečkim mišljenjem in čutenjem, s svojo pristno-domačo (sem ter tam celo malo robato) šalo in besedo. To je pesnikov »dulce«. A ker je pri nas po kmetih marsikak tak od imenitosti napihnjeni »oče Puran« in marsikaka taka pogospoščena, v ženinih izbirljiva »Minka«, pridejal je pesnik svojemu »dulce« še »utile« s tem, da je pokazal na Puranu, ki vsled svoje mogočnosti izgubi ugled in županstvo — in na Minki, ki ostane obsedela devica, kako: »Vsak trpeti mora, kdor se je pregrešil«.

Vemo, ali vsaj zdi se nam, da bodo »modernej«, vsevedni kritiki zopet hudo otepali po Hribarju. Razne kritike o njega »popevčicah« v I. zvezku nam vsiljujejo to misel. »Klepali bodo klep na klep — Kako bi njega deli v žep«... Čemu vender? Pripoznajmo Hribarja za takšnega petca, za kakoršnega hoče veljati sam — pa je mir besedij! Čemu tolikanj zabavljati in smešiti, zlasti še, ko izpod tistega zabavljanja in smešenja tako čudno-intrigantno gleda mržnja do pesnika-duhovnika! Hribar ni ne pesnik »visoke lju-bezni«, ne pesnik »disharmonije med idealom in življenjem« — kakor so pri nas frazasto označevali druge pevce — on ni ne secesijonist ne de-

kadent... marveč preprost ljudski pevec je. On poje in piše za prosti narod, brez svetlih besed, brez zvenečih fráz. Reklo se je in ne slabo, da naš pesnik »složno sede med družino za kmečko peč, prižge pipo in začne... («Dom in svet«, 1899, št. 4.)

Jaz bi dejal vse drugače: Hribar je vesel kmečki fant, ki ima to dobro lastnost, da rad zapoje, a zapoje tako, da ga izpod vaše lipe čuje in razume vsakdo. Malo proze mesto poezije, kaka bolj »zarobljena« rima, kak preveč »kmečki« izraz — vse to ga nič ne moti. On pripoveduje pač preproste stvari preprostemu ljudstvu. Taisto bi s taistimi besedami lahko pripovedoval v prozi — toda njegov čut hoče ritma, hoče stihov, če mogoče kar najbolj originalnih stihov, in ljudstvu je tako tudi povšeči, ljudstvo to rado bere — pa evo: rodi se pesem, to je: po domače v verze zložena prigodba...

Tak je Hribar, take so po največ njegove pesmi, taka tudi »Županova Minka«. Nič tistega, kar imenujejo »visoko poezijo«, ni v njej, snov, čut, beseda, ritem, rima — vse je kmečko, in vendar se prijetno bere, in vendar se človek, osobito preprosti človek izborna zabava ob čitanju, zabava izlasti nad originalnostjo in humorjem, ki v njej nista sejana baš na redko.

sh 40 2

nemškega prijateljstva. Zato piše »Dziennik Polski« mej drugim tudi tole: Res je sicer, da ni lepo, ako poljski list prijema Poljaka na državnem krmilu, toda to velja le tedaj, ako ta Poljak ne dela proti interesom dežele. Poljak pa, ki se v svoji visoki službi ne identifikuje s svojim narodom in rodno deželo, je huji kot največji sovražnik. Tak je vsak član poljskega naroda, ki se nahaja na odgovornosti polnem mestu in prisega na program narodne izdajice posl. Rutovskega. — Taka pisava poljskega lista je dokaz, da se je grof Goluhovski zelo zameril poljskim vodilnim krogom.

Jezikovni zakon. Načrt jezikovnega zakona, ki ga je sedanja vlada obljubila pri svojem nastopu v poslanski zbornici, bo neki predložen še tekom meseca novembra. Toliko bi bilo dosedaj gotovo v tej zadevi, o vsem drugem pa vladni krogi še trdovratno molče. Niti to ni znano, ali predloži vlada načrt zakona samo za Češko in Moravsko kot nadomestilo za odpravljene jezikovne naredbe, ali za vse avstrijske dežele. V tem oziru bo treba izredne paznosti od strani desniskih strank.

Demonstracije v Budimpešti. Znana »Jelen« in »Hier«-afeta je napotila budimpeštansko dijaštvo do zelo burnih demonstracij, katerih se udeležujejo vsi dijaki visokih šol in pa mnogo drugega ljudstva. Pred stanovanjem ministerskega predsednika, domobranskega ministra in pred nekaterimi javnimi poslopji so bili te dni veliki nemiri in vse je zahtevalo, da se ogerski armadi ne usiljuje več nemščina, posebno pa ne pri kontrolnih shodih. Oblastvo dosedaj še ni nastopilo proti demonstrantom, aretovan je bil pri teh izgredih samo jeden razgrajač. Demonstracije bodo pa imele večje posledice v ogerskem državnem zboru in pa v delegacijah, ker je povsodi nekaj zastopnikov, ki se nikakor ne strinjajo z naredbo vojnega ministra glede rabe nemščine tudi v mažarski armadi.

Srbski kralj Aleksander je bil te dni na Dunaju in ni bil pri cesarju vsprejet, akoravno so srbski oficijozni naglašali, da je vsprejem določen na 1. novembra. To dejstvo, ki je bržkone v zvezi z zadnjimi malo častnimi dogodki v Belgradu, je zelo neprijetno dirnulo srbske vladne kroge tem bolj, ker je ravno isti dan naš vladar vsprejel bolgarskega kneza. V javnosti seveda sedaj še nočejo kazati nikake nejevolje in pravijo, da se to zgodi pozneje, ko pride kralj drugič na Dunaj, namreč 29. decembra, v resnici jih pa zelo peče ta zadeva. Vendar jim je pa v tej žalosti v veliko tolažbo, da je kralja posetil poročevalec dunajske »N. Fr. Presse«, kateremu je v daljšem intervjuu obširno poročal o razmerah v Srbiji.

Z vojno v Južni Afriki imajo Angleži velik križ, katerega so si seveda sami provzročili s svojo brezmejno ošabnostjo in pohlepnostjo. Računali so kajpada, da najde njih prva armada Bure do cela nepripravljene, in niti na um jim ni prišlo, da se bodo mogli njih nasprotniki preskr-

Prosim vas, zakaj bi take stvari ne smele eksistirati? Ali je samo petje v operi — petje? Kaj pa fantje pod vaško lipo? . . . Karkoli ustreza svojemu poštenemu namenu, tega ni zameriti. Hribarjevi proizvodi ustrezajo svojemu poštenemu namenu: poljudno zabavati in poučevati ljudstvo — ergo. Ljudstvo rado bere Hribarjeve pesmi. O »Županovi Minki« mi je znano, da so se ljudje trgali za »Dom in svet«, ko je v njem izhajala. Znamenje, da je pesnik zadel z a n a r o d pravo struno, da se ob njegovih zvokih »vzbujajo v ljudski duši sozvočni glasovi« (»Dom in svet«, 16).

Ravno iz tega vzroka pa, ker so Hribarjeve pesmi v prvi vrsti namenjene preprostemu ljudstvu — moramo grajati nekaj družega, namreč to njih »elegantno« (!) drago izdavanje! Čemu te čudnopisane platnice, z nič znanečo, nikamor spadajočo, spakasto »figuro« na čelu? In pa tista skrajno neokusna rdeča obreza! . . . Zato, jelite, da se pride v ceni do — 1 gld. 60 kr.! To je zelo napačno! Za ljudstvo so pesmi, njemu jih dajte v roko! Preprosta, ekonomična, priročna izdaja — zelo po ceni, potlej bo pesnik dosegel svoj smoter! Potlej za preprosto ljudstvo ne bodo predolgi zimski večeri s Hribarjevimi »popovčicami« v rokah!

Dr. M. O.

beti z deloma boljšimi in modernejšimi vojnimi potrebščinami, kakor jih imajo iznajdljivi Angleži. Mislili so, da bodo s peščico burških kmetov in pastirjev gotovi v dveh treh tednih, ter si zato iz prva izposlovali zelo neznatno svoto vojnega kredita. Toda takoj prva poročila z bojišča so jih poučila, da se dogodki na južno afriških tleh prav ne vjemajo z računi in načrti pri zeleni mizi v Londonu. Posebno je pa to dejstvo potrdil zadnji usodni dogodek pri Ladysmithu. Res je sicer, da je angleški poveljnik general White mnogo pregrešil v stratezičnem oziru in da so skoro nerazumljive njegove vojne operacije mej Glencoe in Ladysmithom, toda glavna krivda pade nazaj na tiste može pri londonski zeleni mizi, ki so temu generalu dajali povelja ter iz tolike daljave presojali vojni teren. Generalu Whiteju godi se skoro tako, kakor španskim admiralom in generalom na Kubi, ki so bili tudi popolno navezani na povelja vrhovnega vodstva v Madridu. Kako nesmiselno je tako početje, pač ni treba dokazovati. Angleški vojni svet računa sedaj na 2. in 3. divizijo, ki dospeta na bojišče koncem tekočega meseca in pomnožita angleško armado v Južni Afriki na okroglo 70.000 mož. Ne pomisli se pa pri tem na to, kaj lahko dosežejo Buri do tega trenutka, koliko prometnih prog jim razdero in kako si lahko pomnože svoje bojne vrste z Afrikani domaćini. Pot v Ladysmith bo Angležem brezdvomno dobro zaprta, ob enem pa tudi ona proti De Aaru in Kimberleyu znatno otežkočena.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. novembra.

(Žena »očeta Slovencev« umrla.) V Ljubljani je umrla blaga gospa Karolina Bleiweisova pl. Trsteniška, vdova po pokojnem dr. Janezu Bleiweisu. Dosegla je starost 88 let. Pogreb bo jutri popoldne ob četrt na 5. uro pop. ludne. N. v. m. p.

(Slovenskim pevskim društvom.) Gospe Karoline pl. Bleiweis-Trsteniške, vdove po dr. Janezu Bleiweis-Trsteniškem, pogreb bode jutri popoldne. Vabljeni so vsa slovenska pevska društva, katera hočejo peti žalostinke in se udeležiti pogreba, da se snidejo danes zvečer ob 9. uri v »Narodnem domu« k skupni pevski vaji za žalostinke, ki se bodo pele pri pogrebu.

Slovensko trgovsko pevsko društvo.

(Kako smisel ima »Narod« za narodno gospodarsko delo.) Znano je, s kolikimi žrtvami so koroški Slovenci osnovali skladišče v Sinčivasi. »Narod« se seveda za vse to do zdaj ni zmenil, v soboto pa je prišel na dan z dopisom iz Celja, češ da se je tam raznesla čudna govorica, da je dr. Šusteršič zahteval, da se ne sme razobesiti pri otvoritvi nobena narodna zastava in da se sploh ne sme nič govoriti o narodnosti, ker sta baje tako zahtevala dr. Šusteršič in Val. Podgorc. — To je od konca do kraja vse zlagano in kaže vso propalost Narodovcev, ki za take gospodarske napore obmejnih Slovencev nimajo družega smisla, kakor da z lažmi napadajo može, ki se trudijo za gospodarsko neodvisnost obmejnih Slovencev, katera jedina jim ohrani tudi narodnost. — Na shodu v Sinčivasi ni bilo treba praznih besed, tam so kamni krasnega poslopja govorili, kedo da dela za ohranitev slovenske narodnosti na Koroškem. — Kedor ve, s kakimi težavami se je bilo boriti, da je bilo Slovincem sploh omogočeno mirno zborovanje — jedenkrat se je moralo preložiti zaradi nemško-nacijonalnega hujskanja — uvidel bo, kako brezvestnega se kaže »Narod« s takim natolcevanjem.

(Resnica »Narodu« — fremdes Gebiet.) Sobotni »Narod« zopet laže, kakor da bi dr. Šusteršič priznal, da je Celje za Slovence »fremdes Gebiet«. — Mi smo navlašč nedavno objavili v celoti oni dopis iz »Vaterlanda«, katerega je »Narod« tako lažljivo zavijal in glede »fremdes Gebiet« falzificiral. — »Narod« se drzne vkljub temu še vedno vzdržavati to perfidno laž, seveda ker mu je resnica res — tuja zemlja!

(Občinski svet ljubljanski) ima jutri popoldne ob peti uri redno sejo, na katere dnevnem redu je več poročil personalno-pravnega, finančnega, stavbnega in policijskega odseka ter direktorijev za mestni vodovod in elektrarno. Mej drugimi poročili se nahaja tudi zadeva glede samoslovenskih napisov in pa predlog o ustanovitvi mestne po-

sredovalnice za delo. Kakor se kaže, treba je bilo poprej enakega sklepa »slov. kršč. socialne zveze«, predno so se naši mestni očetje zopet resno poprijeli tega velevažnega vprašanja.

(Imenovan.) Slovenski rojak Franc Šeme, c. in kr. major pri 5. domobranskem polku v Trstu, je bil v jesenskem avancementu imenovan podpolkovnikom.

(Iz mestnega šolskega sveta.) O rednej seji z dne 21. oktobra t. l. se poroča: Rešila se je pritožba nekaterih ljubljanskih stanovnikov proti samoslovenskim napisom na mestnih nemških ljudskih šolah. — Franc Bahovcu, stalnemu učitelju na II. mestnej deške petrazrednici, se pripozna od 1. dne oktobra t. l. peta, Franu Trostu, stalnemu učitelju na mestnej nemške petrazrednici pa od dne 1. septembra t. l. tretja starostna doklada. — Za popolnitev izpraznjene službe nadučitelja na mestnej dvorazrednici na Barji se sklene, deželnemu šolskemu svetu predložiti predlog. — Neke mestnej učiteljici se dovoli, da se sme omožiti in potem še ostati učiteljica. — Reši se več prošelj vnanjih učencev in učenk za vsprejem v tukajšnje šole in tukajšnjih učencev in učenk za oprostitev od obveznega pouka v slovenščini. — Vodstva nemških mestnih šol je pozvati, da prično z izdajo »Letnih izveštij«. V ta namen naj se izposluje pri občinskem svetu potrebni kredit, katerega naj bodo deležna tudi vodstva slovenskih mestnih ljudskih šol, ki takšna »Izveštja« že izdajajo.

(Iz Semiča.) Graščino Turn, lastnino g. Kauschegg-a iz Ljubljane, je kupil te dni neki žid. Silno je obžalovati, da je prišlo tako lepo posestvo v tuje — židovske roke, tem bolj, ker bi bili kupili graščino domaćini, če bi bili le izvedeli za prodajo.

(Delavsko gledališče.) Predstave delavskega gledališča so se vršile sinoči v »Kat. Domu« ob ogromni udeležbi. Obširneje poročilo sledi jutri.

(Nova cerkvena knjiga.) Ravno so prišle na svetlo »Molitve pri očitni službi Božji«. Prodaja jih Katoliška bukvarna v usnji vezane po 60 kr. Omislile naj bi si jih vsaj vse župne cerkve zaradi edinosti.

(Ogenj.) V soboto popoldne ob 1/2. uri bil je v Podgori pri St. Vidu ogenj. Posestniku Ivanu Cirmanu sta pogorela kozolec in hlev. Petletni deček, ki je na cesti našel žveplenko, je zažgal nekaj slame pri tem kozolcu in v hipu je bil tudi hlev v ognju. Zahvaliti se imamo požrtvovalnosti domače požarne brambe, da ni tudi pogorela hiša, ki je komaj 8 metrov oddaljena od hleva. Nevarnost je bila tem večja, ker je ravno na hišo veter vlekel, tako da se je hiše že plamen oprijemal. Pod opekami na strehi gorele so že late. Kmalu je prišel na kraj nesreče okrajni glavar Gozani. Posestnik je bil zavarovan pri »Phönixu«. Škode je nad 2000 gld.

(Nesreča.) Danes zjutraj našli so v St. Vidu na podu mrtvega Janeza Rozmana. Ob 1/2. uri po noči hotel je po lestvici po mrvo za konja, pa padel je tako nesrečno na glavo, da ga je ob 1. uri našel gospodar mrtvega.

(Iz St. Vida nad Ljubljano) se nam poroča, da je bila v nedeljo veselica katoliškega društva rokodelskih pomočnikov. Pevci so pod vodstvom organista gosp. Navinška točno in izbornu peli. Predstavljali sta se burki »Zdravnik-bolnik« in »Postelja na tleh«. Iz nemškega prestavil oziroma priredil jih je J. Kogovšek. Vsi igralci so dobro igrali, zlasti pa je dopadel kmet Verbič, ki je prvič nastopil. Ravno tako je tudi prvič igral Nepokoj Črne. Imel je glavno ulogo in jo dobro rešil.

(Ruski kurz v Ljubljani.) »Slovenski List« naznanja, da so iz ruskega kurza, ki se je osnoval pod vodstvom gosp. dr. Jenko, morali izstopiti vsi dijaki. Gimnazijcev je bilo vpisanih kakih 50, a ravnatelj Senekovič je v knjigotržnici osebno odpovedal za dijake naročene ruske učne knjige. Znabiti bi bil umesten predlog v kranjskem deželnem zboru, da naj se uvede ruščina kot prosti učni predmet na vseh kranjskih srednjih šolah. Če se smejo dijaki učiti plesati, naj se jim dovoli tudi, učiti se važnega slovanskega jezika, ki vlada svet.

(Vljuden vojak.) Neki podčastnik 27. pešpolka je udaril, kakor poroča »Laib. Ztg.« s sabljo po glavi mestnega delavca Janeza Kočino, ker se mu Kočina ni takoj ognil na trotoarju.

(Kranjski orožniki na potovanju.) Z včerajšnjimi vlaki in danes po noči je došlo iz vseh krajev Kranjske v Ljubljano 75 orožnikov. Odpotovali bodo baje na Češko braniti v zakonu z jamčeno enakopravnost.

(Poneverjenje.) V komptoirju g. Maurerja v Ljubljani se je zgodilo poneverjenje. Pred 14 dnevi je še imel g. Maurer v svoji službi tistega gospoda, ki ni razločeval mej »mojim in tvojim«. Dotični komptoirist že sedi pod ključem.

(Razpisane ustanove.) Od prvega semestra šolskega leta 1899/1900 dalje se bodo podelile nastopne ustanove: [Dalje.] 16. Prvo in drugo mesto od ljudske šole pričenši na posebne študije ne omejene ustanove Matija Kodella v letnem znesku po 54 gld. 60 kr. za sorodnike ustanovnikov iz hiš. št. 19 in 20 v Dupljah pri Vipavi. — 17. Prvo in drugo mesto na posebne študije ne omejene ustanove Blaža Kortscheta po letnih 40 gld. za sorodnike ustanovnikov, in kadar ni teh, za učence iz župnije Črni vrh pri Idriji. Pravico predlaganja ima vsakočasni župnik v Črnem vrhu pri Idriji. — 18. Drugo in tretje mesto od petega gimnazijalnega razreda pričenši na gimnazijalne in bogoslovne nauke omejene ustanove Andreja Kröna v letnem znesku po 91 gld., najprej za ustanovnikov sorodnike, potem za uboge meščanske sinove iz Ljubljane, Kranja in Gorenjega grada. Pravico predlaganja pristoji knezoškofijskemu ordinariatu. — 19. Od četrtega ljudskošolskega razreda na posebne študije ne omejena ustanova Simona Kosmača letnih 91 gld.; pravico do nje užitka imajo potomci ustanovnikovih bratov: Frančišek, Janez, Jakob, Anton in Urban Kosmač. Pravico podeljevanja ima knezoškofijski ordinariat. — 20. Prvo mesto ustanove Frančiška Kotnika letnih 397 gld. za visokošolce slovenskega materinega jezika in slovenske narodnosti, najprej za take, ki so rojeni v občini Vrhnika; kadar ni teh, za visokošolce slovenske ali slovanske narodnosti sploh. Prednost imajo krvni sorodniki ustanovnikov in potem slušatelji tehnične visoke šole ali umetnostne akademije. Pravico podeljevanja ima c. kr. deželni šolski svet za Kranjsko. — 21. Četrto mesto ustanove Martina Lamb in Schwarzenberga letnih 100 gld. za mladeniče iz ustanovnikovega sorodstva, in kadar ni teh, za učence iz župnij Vipava in Črni vrh pri Idriji in iz Idrije. Užitek ni omejen na nobeno posebno šolo. — 22. Četrto mesto ustanove Martina Lamb in Schwarzenberga letnih 43 gld. za deklice iz ustanovnikovega sorodstva, in kadar ni teh, za učence iz župnij Vipava, Črni vrh pri Idriji in Idrije. — 23. Na posebne študije ne omejena ustanova Jurija Mauritzza letnih 30 gld., najprej za ustanovnikov sorodnike, potem za učence s Kranjskega sploh. — 24. Na posebne študije ne omejena ustanova Baltazarja Mugerleta letnih 85 gld. za učence iz ustanovnikovega sorodstva in potem iz Ljubljane in s Kranjskega sploh. (Dalje prih.)

(Letošnja žetev.) O stanju žetve ob sredi oktobra je izdalo poljedelsko ministerstvo sledeče poročilo: Pšenična žetev je bila v srednjih pasovih in v planinskih deželah povoljna in je sploh več kakor srednja. V drugih deželah je bila žetev slabša in se sploh ne more imenovati niti srednja. Kakovost je sploh slabša. Na Češkem je pšenica boljše uspela, nego rž. V mnogih galiških krajih je rž boljše uspela. Slame je povsod dovolj. Turšica je srednja. Grozdje sploh ni dobro vspelo. Sadja je malo. Sladkorne pese je mnogo, a je kakovost slabša. Zgodnja setev rži in pšenice je boljše vspela, nego pozna.

(Kujlišnice slovenskih Iger) bode pričela izdajati »Slovenska kršč.-soc. zveza«. Koncem novembra izide prvi snopič. Prinašal bode več iger resnih in šaljivih, primernih našemu ljudstvu. Naša slovenska društva naj bi si že naprej naročila to izdanje in pristavila, ako žele toliko iztisov, kolikor je v igrah ulog. Zadošča naznanilo na dopisnici, naslovljeno na »Slovensko krščansko-socialno zvezo«.

(Nemški radikalizem na graškem vsenčilišču.) Dne 4. novembra je bil za rektorja graške univerze instaliran dr. Edvard Richter. Za to čast se ima dr. Richter zahvaliti svojemu ultranemškemu radikalizmu.

(Samomer.) Na vseh svetnikov dan se je v Mariboru ustrelil vojak Ernest Budna.

(Verski odpadniki.) Katoliški kristjani se spominjajo na večer vseh vernih duš svojih ranjkih, a v Mariboru so si nemški nacionalci naročili nekega Modla, ki je baje protestantovski pastor v Bielici, da jim predava o luteranstvu pri »rodbinskem večeru. Da bo ta verska vaja bolj vspodbudna, so si naročili tudi godbo.

(Mrtvo truplo) so našli dne 24. okt. v Mariboru v Dravi. Truplo je bilo nago, obleka je ležala na bregu. Pravijo, da je ženska znorela in se sama umorila.

(Boj mej vojaštvom.) Včeraj se je v Vračkovi gostilni na sv. Petra nasipu razvil hud boj mej mej vojaki 27. in 17. pešpolka. Vojaki so se tipali z bajoneti. Jeden vojak je precej ranjen.

(Samomer vojaka.) V Brnu se je ustrelil infanterist Fran Rojšek iz Rašice na Dolenjskem. Stal je na straži pred ces. namestništvom, nakrat se je odstranil v bližnji park in si pognal kroglo v prsa. Pravijo, da se je umoril vsled »domotožja«.

(Nesreče naših rojakov v Ameriki) se zadnji čas, kakor smo poročali, vsled brezvestnosti nekaterih agentov vedno bolj množe. Zato bi opozarjali, da se naši ljudje obračajo za posredovanje le do družb, ki so na Kranjskem koncesionirane. Kot taka je znana »Red-Star Linie«.

(Kardinal knezonadškof dr. Gruscha) je obhajal te dni osemdesetletnico svojega rojstva.

(Kapela cesarice Elizabete v Genèvi.) Duhovnik Blanchard, spovednik Lucchenijev, je sklenil z mestnim zastopom pogodbo glede odstopa sveta za gradnjo spominske kapele.

(Perosi) je dobil od laškega kralja red svetega Mavricija in red sv. Lazarja, ker je pred njim dirigiral svoj božični oratorij. Čez zimo gre Perosi na povabilo sv. očeta v Rim, da bo tam dirigiral v sikstinski kapeli.

(Delavsko mesto.) Ogerski trgovinski minister namerava sezidati za železničarje 2000 hiš pri Budapešti. Tako bi v budapeštanski občini bilo posebno delavsko mesto, in sicer največje, kar jih je doslej v Evropi. Načrti so potrjeni. Vsak luksus je izključen, a stanovanja morajo biti popolnoma primerna zdravstvenim predpisom in potrebam raznih delavskih vrst. Preskrbljena bodo s kanali, elektriko, vodovodom itd. Za tovarniške delavce se namerava sezidati mesto s 4000 hišami, kar pa še ni gotovo. — V Ljubljani si morajo delavci preskrbovati vse sami. Občinski zastop nima smisla za socialno delo. Minister Dipauli je dal sicer podporo za delavske hišice, a pod sedanjim ministerstvom bo težko kaj doseči.

(Anomalokoraks) se imenuje tič v Indiji, ki je še veliko bolj tatinski, nego naša sraka. Krade vse brez izjeme. Zavoje odpira s kljunom in pobira iz njih žeblje, nože, sploh vse, kar dobi, in nese v svoje gnezdo. Nedavno je sedela vesela družba na vrtu. Kar pade med njo nož iz zraka. Prestrašeni se ozro kvišku in vidijo nad seboj leteti anomalokoraksa. Vkradel je kuharju nož, ki mu je bil pretežak, in je padel iz kljuna.

(Belgijski kralj in postajni načelnik.) Na nekem incognito potovanju si je belgijski kralj Leopold brzojavno naročil svoj dvorni vlak ter se nepoznan podal na železnično postajo dotičnega kraja, da se odpelje z vlakom v Bruselj. Toda peron je bil za občinstvo zaprt. »Pardon, monsieur, nihče ne sme na peron, dokler ne odide kraljev vlak«, nagovori postajni načelnik kralja-neznanca. Navidezno grozno nejevoljen je sklenil Leopold malo pošaliti se s strogim uradnikom, ter jel z vso silo riti mimo njega skozi izhodna vrata. »Proč s poti!« zakriči uradnik, ki je imel že itak dovolj opravka. Naš neznanec se pa odreže: »S tem vlakom, ki tam stoji, se hočem peljati. Radi Vas ga ne maram zamuditi.« »S tem vlakom se ne morete peljati, gospod, to je dvorni vlak.« »To me prav nič ne briga in ko bi bil tudi carjev vlak«, se odreže nejevoljno kralj in pahne od sebe nadležnega uradnika. »S tem vlakom bom zapustil to gnezdo, če se še tako togotite.« To je bilo uradniku preveč. Prime usiljenca za roko ter ga odvede z besedami: »Tukaj samo jaz zapovedujem in če se takoj ne spravite s poti, Vas s silo iztiram s kolodvora.« Energično se je postavil kralj Leopold in strogi načelnik je že hotel izvršiti svojo grožnjo, kar pride kraljev adjutant ter nagovori neznanca z »Vaše Veličanstvo!« Kdo

je bil bolj poparjen, kakor načelnik, kralj mu je pa smejoč se podal roko v priznanje njegove velike vneme za službene dolžnosti.

Društva.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca oktobra t. l. uložilo je 854 strank 196.151 gld. 43 kr., 669 strank pa vzdignilo 241.863 gld. 56 kr.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu oktobru 1899 je 173 strank vložilo 49.633 K 44 h., 123 strank vzdignilo 32.441 K 83 h., torej več vložilo 17.191 K 62 h. 8 strankam se je izplačalo posojil 9200 K. Stanje vlog 1.345.828 K 73 h. Denarni promet 172.624 K 69 h.

(Mestna hranilnica v Radvljici.) V mesecu oktobru t. l. je 162 strank uložilo 22907 gld. 50 kr., 112 strank je vzdignilo 14237 gld. 63 kr., 30 strankam se je izplačalo posojil 25750 gld., denarni promet 110930 gld. 5½ kr.

Telefonska in brzojavna poročila.

Celje, 6. novembra. Pri volitvi v okrajni zastop so zmagali Slovenci s 40 proti 19 glasovom. Nobeden kmet ni volil nasprotnikov. Naudušenost mej volilec in narodom sploh je velika.

Dunaj, 6. novembra. Danes se je nadaljevala razprava o nujnem predlogu glede odprave § 14. Poljak Milevski je za revizijo, ne za odpravo tega paragrafa; da se rabi ta paragraf, kriva je obstrukcija. — Noske je za predlog. — Gessman zahteva od vlade, da se ostali del nagodbe reši parlamentarnim potom in ne po § 14. — Kieselwetter je za odpravo § 14. — Stransky je za odpravo tega določila, pri tem pa očita levici, da je ta paragraf narejen in je bil zlorabljan proti Slovanom. — Minister Clary se je izrekel proti odpravi paragrafa 14., sploh pa vlada ne ve, kako daleč meri stavljeni predlog, zato bo v odseku določila svoje stališče. — Na to se je razprava sklenila. Glasovalo se je o predlogu posl. Daszynskega, zanj je bila večina, a predsednik je dejal, da ne ve, če je bila dve tretjinska večina, zato se je po imenih glasovalo in predlog je bil z določeno večino vsprejet in sicer s 151 glasovi proti 61. Za ta predlog so razen levicarjev glasovali tudi Čehi in Slovenci. Predsednik je izjavil, da se zakon ne more razveljaviti z vsprejetjem kake resolucije in da treba zato zakona. Socialistični poslanci so nato svoj predlog objavili kot načrt zakona. Ta predlog je bil odklonjen. — Prihodnja seja je v sredo.

Dunaj, 6. novembra. Načelnikom časnikarskega odseka je bil izbran Dzieduszycki; poročevalcem za odpravo kolka poslanec Sokolovski.

Lino, 6. novembra. Deželni glavar dr. Ebenhoch objavlja v »Linzer Volksblatt« članek, ki pravi, da se Avstriji ne more vladati ne proti Nemcem ne proti Slovanom, zato treba sporazumljenja.

Vojska v Južni Afriki.

Po dolgem, zelo sumljivem molku poročajo sedaj vendar angleški poročevalci z bojišča, da se je dne 2. t. m. začelo streljanje na Ladysmith oziroma na Bure in da uspeh še ni znan. Bržkone pa Angleži že dobro občutijo posledice tega poslednjega obupnega boja za Ladysmith in da s takimi poročili pripravljajo le pot poznejšim neprijetnim sporočilom. Tudi pri Colenso so drugi dan jeli pokati burski topovi in izgnali Angleže iz mesta.

Istodobno dohajajo poročila o boju pri Colesbergu, ki pa ni bil vroč, ker so bili Buri z ondotno mestno policijo kmalu gotovi in so z lahka zasedli mesto in okolico.

Buri so izdali sedaj že tretjo proklamacijo glede združenja delov angleške posesti s Transvalom oziroma Oranje državo. Najnovejši razglas se tiče zemlje severno od reke Tugela, katero so dali Oranjcem.

Kapstadt, 6. novembra. Dne 1. novembra so Buri prekoračili železniški most pri Norval Pontu in vzeli Colesberg brez vsakega napora. Mestna posadka je izročila orožje.

London, 6. novembra. Iz Colenso se poroča 2. t. m. ob 11. uri 15 minut dopoldne: Buri so jeli streljati na Colenso. Topovi so obrnjeni proti utrdbi Wylie, ki varuje most preko Tugele.

London, 6. novembra. Reuterjev urad poroča iz Ladysmitha 2. t. m. ob 10. uri dopoldne: Danes zjutraj ob 6. uri se je pričel boj. Strelja se s topovi in se boj še nadaljuje. Sovražnik dosedaj še ni povzročil nikake (?) škode. Buri niso mogli (!) uravnati svojih topov. Iz Colenso se čujejo strelj topov.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m., srednji zračni tlak 736-0 mm.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebe	Padavina v 24 urah
4	9. zvečer	740.1	10.1	sl. svzh.	jasno	0.0
5	7. zjutraj 2. popol.	741.1 740.5	5.6 12.2	sr. svzh. sl. svzh.	megla jasno	0.0
6	9. zvečer 7. zjutraj 2. popol.	740.4 739.6 738.9	8.3 8.9 14.3	sl. svzh. sl. sever sl. vzh.	jasno sk. oblak. oblačno	0.0

Srednja temperatura sobote 13.2°, normale: 6-4°.
Srednja temperatura nedelje 8.7°, normale: 6-1°.

Tržne cene v Ljubljani.

Tedensko poročilo

od dne 29. oktobra do dne 4. novembra.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Goveje meso I. v. kg	60	—	Pšenična moka 100 kg	15	10
„ II. „	56	—	Koruzna „	8	40
„ III. „	48	—	Ajdova „	19	50
Telečje meso „	60	—	Fizol, liter „	—	9
Prasičje „ sveže „	70	—	Grah, „	—	10
„ „ prek. „	80	—	Leča, „	—	12
Kostrunovo meso „	36	—	Kaša, „	—	10
Maslo „	1	—	Ričet, „	—	10
Surovo maslo „	95	—	Pšenica „ 100 kg	9	20
Mast prasičja „	70	—	Rž „	7	40
Slanina sveža „	60	—	Ječmen „	7	—
„ prekajena „	70	—	Oves „	6	20
Salo „	60	—	Ajda „	9	—
Jajce, jedno „	3	—	Proso, belo „	10	—
Mleko, liter „	8	—	„ navadno „	—	—
Smetana, liter „	40	—	Koruzna „	6	70
Med „ kg	—	—	Krompir „	2	30
Krompir „	2	—	Drva, trda, seženj	7	40
Piščanec „	60	—	„ mehka „	5	20
Golob „	70	—	Seno, 100 kg „	2	20
Raca „	80	—	Slama „	—	—
Zajc „	1	40	Stelja „	—	—

Umrli so:

4. novembra. Ivan Privšek, čevljarja sin, 3 mesece, Krakovske ulice 27, 2. ložni in črevesni katar.

V bolnišnici:

2. novembra. Frahe Čebular, gostac, 73 let, carcinoma-tosis.

Zahvala.

892 1-1

Slovensko trgovsko pevsko društvo se najsrčneje zahvaljuje vsem narodnim društvom, katera so pospeševala včerajšjo veselico v Narodnem domu, gg. trgovcem ljubljanskim za izredno materijelno podporo, narodnim damam za požrtvovalno sodelovanje, in vsem udeležencem, kateri so pripomogli k dobremu uspehu veselice

Barve za učence imata v največji izbiri v zalogi **BRATA EBERL** v Ljubljani, Francišanske ulice.
Vnanja naročila proti povzetju. 228 19 11-7

Vinski kupec pozor!

Letos je hvala Bogu še veliko rumene kapljice tukaj v **Cerovem** in pri **Sv. Frjancu** pri Gorici na prodaj. Prodalo se je že precej. Cena vinu je od **19 gl.** naprej do **22 gl.** za 100 litrov, ne pa, kakor so nekateri glas raznesli in kupce ostrašili, da je letos vino v Brdih predrago, po 24, 25 in še celo po 26 gl. 100 litrov. Toraj kateri si še mislite vina nakupiti, ne zamudite prilike se k nam v **Sv. Frjan** potruditi in si izorno kapljico izbrati. Postrežemo vam vsem, da bote zadovoljni.

Pošta iz Gorice gre ob 11. uri predpoldne in pride ob 12. uri opoldne v **Sv. Frjan** in stane le 30 kr.

887 1-1 **Vinski posestniki.**

Slovensko posestvo ob meji na prodaj!

V prijetnem kraju **Spodnje Štajerske** je na prodaj večje posestvo z novim mlinom in dobro obiskovano gostilno. V kraju je pošta. Posestvo bi ob najmanjšem trudu dajalo lepe dohodke. — **Da ne pride posestvo tujcem v roke, izposluje „Naša straža“ izredno nizko ceno.**

Prijave vsprejema „Naša straža“ v Ljubljani, ki daje tudi potrebna pojasnila.

874 3-3 **Načelstvo „Naše straže“.**

D. Illner

stanuje sedaj 878 3-3

na sv. Petra cesti v Mayr-jevi palači
v I. nadstropju.

Ordinira od 8-9. in od 1-2. ure.

Gostilna

se daje v najem

s 1. januarjem 1900 v **Soteski** na Dolenjskem

in sicer za več let. Na razpolago je gostilničarju hiša z gospodarskimi poslopji in hlevom.

Ponudbe naj se izročijo do **20. novembra t. l.** pri knez Auerspergovem gozdarskem uradu v **Soteski**, pošta Dvor pri Žužemberku, kjer se tudi izvedo natančnejši pogoji najema. 857 3-2

„Glavna slovenska hranilnica in posojilnica,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo“,
pisarna v Šelenburgovih ulicah št. 3
v Ljubljani,

sprejema in izplačuje

hranilne vloge vsaki dan in
obrestuje po 4½%

od dne vložitve do dne vziige brez odbitka in brez odpovedi.

Hranilne vloge zavodov in slovenskih društev ter delavcev in poslov obrestnje celo po 5%.

Hranilnične knjižice se sprejemajo kot gotovina, ne da bi se obrestovanje pretrgalo.

Dr. Hudnik,
predsednik.

757 16

Slovenci,

pristopajte k

„Naši straži“!

Št. 36782.

Ustanove.

874 3-3

Dne 2. decembra letos oddati je **mestne oesar Fran Josipove jubilejske ustanove** namenjene mestnim revežem, ki ne dobivajo redne podpore iz ubožnega zaklada.

Teh ustanov je dvanajst in sicer dve po 25 gl., deset pa po 20 gl., in je prošnje za njih podelitev vložiti

do **15. novembra letos**

pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dne 27. oktobra 1899

Telefon števil. 135.

Kupite in prodaja vse zdej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.

Pri dež. kot trg. sodišču protokolirana

„BANKA Maks Veršec“
v LJUBLJANI.

Poštni čekovni promet števil. 847-533.

Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Sprejema **hranilne vloge** v tek. računu (Giro-konto),
obresti od dne do dne po 4½%.

Poštno-hranilnične položnice so na razpolago.

Dunajska borza.

Dne 6. novembra.

Skupni državni dolg v notah	99	gl.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	99	gl.	35	kr.
Avstrijska zlata renta 4%	117	gl.	35	kr.
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	99	gl.	70	kr.
Ogerska zlata renta 4%	116	gl.	55	kr.
Ogerska krona renta 4%, 200	95	gl.	20	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	905	gl.	50	kr.
Kreditne delnice, 160 gl.	368	gl.	75	kr.
London vista	120	gl.	65	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	gl.	—	kr.
20 mark	11	gl.	78	kr.
20 frankov (napoleonidor)	9	gl.	58	kr.
Italijanski bankovci	44	gl.	85	kr.
C. kr. cekini	5	gl.	70	kr.

Dne 4. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	167	gl.	50	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	155	gl.	76	kr.
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	196	gl.	50	kr.
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	gl.	45	kr.
Tisine srečke 4%, 100 gl.	137	gl.	50	kr.
Dunavske vravnave srečke 5%	128	gl.	—	kr.
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108	gl.	—	kr.
Posojilo goriskega mesta	—	gl.	—	kr.
4% kranjsko deželno posojilo	—	gl.	—	kr.
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	96	gl.	—	kr.
Prijoritete obveznice državne železnice	—	gl.	—	kr.
„ južne železnice 3%	165	gl.	—	kr.
„ južne železnice 5%	117	gl.	—	kr.
„ dolenskih železnice 4%	99	gl.	50	kr.

Kreditne srečke, 100 gl.	197	gl.	—	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	155	gl.	—	kr.
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gl.	19	gl.	80	kr.
Rudolfove srečke, 10 gl.	26	gl.	—	kr.
Salmove srečke, 40 gl.	83	gl.	50	kr.
St. Genois srečke, 40 gl.	83	gl.	50	kr.
Waldsteinove srečke, 20 gl.	85	gl.	—	kr.
Ljubljanske srečke	23	gl.	75	kr.
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	150	gl.	50	kr.
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3090	gl.	—	kr.
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	432	gl.	—	kr.
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	71	gl.	50	kr.
Splošna avstrijska stavbinska družba	100	gl.	—	kr.
Montanska družba avstr. plan.	261	gl.	25	kr.
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	193	gl.	—	kr.
Papirnih rubljev 100	127	gl.	37	kr.

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za izgube pri frebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — Promese za vsako frebanje.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
l., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti

in naloženih glavnih.